

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 189

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 19 martie 2007

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
255.	— Hotărâre privind suspendarea, la cerere, din funcția publică de subprefect al județului Mehedinți	2	
256.	— Hotărâre privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Finanțelor Publice — Agenția Națională de Administrare Fiscală — Autoritatea Națională a Vămirilor — Direcția Regională Vamală Craiova în domeniul public al municipiului Craiova și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Craiova, județul Dolj.....	2-3	
257.	— Hotărâre privind darea unor imobile, proprietate publică a statului, în administrarea Ministerului Administrației și Internelor, pentru Unitatea Specială de Aviație	3	
259.	— Hotărâre privind încadrarea în categoria funcțională a drumurilor județene a unui drum comunal situat în județul Galați.....	4	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
2.256/2006.	— Ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului privind aprobarea Instrucțiunilor pentru diagnoza căii și liniei de contact efectuată cu automotorul TMC.....	4-5	
211.	— Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale pentru aprobarea Normelor de aplicare a programelor de restructurare/reconversie a plantațiilor viticole, pentru campaniile 2006—2007 și 2007—2008, derulate cu sprijin comunitar.....	5-10	
ACTE ALE CURȚII EUROPENE			
A DREPTURILOR OMULUI			
	Hotărârea din 29 iunie 2006 în Cauza Caracas împotriva României	11-14	
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI			
4.	— Regulament privind modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 5/2002 privind clasificarea creditelor și plasamentelor, precum și constituirea, regularizarea și utilizarea provizioanelor specifice de risc de credit, cu modificările și completările ulterioare.....	15-16	

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind suspendarea, la cerere, din funcția publică de subprefect al județului Mehedinți

Având în vedere prevederile art. 82 alin. (2) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Săceanu Constantin se suspendă, la cerere, din funcția publică de subprefect al județului Mehedinți pe o perioadă de 2 ani.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga

București, 14 martie 2007.
Nr. 255.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Finanțelor Publice — Agenția Națională de Administrare Fiscală — Autoritatea Națională a Vămileor — Direcția Regională Vamală Craiova în domeniul public al municipiului Craiova și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Craiova, județul Dolj

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 9 alin. (1) și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unui imobil, compus din construcție și terenul aferent, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Finanțelor Publice — Agenția Națională de Administrare Fiscală — Autoritatea Națională a Vămileor — Direcția Regională Vamală Craiova în

domeniul public al municipiului Craiova și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Craiova, județul Dolj.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilului prevăzut la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 14 martie 2007.
Nr. 256.

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilului care se transmite din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Finanțelor Publice — Agenția Națională de Administrare Fiscală — Autoritatea Națională a Vămirilor — Direcția Regională Vamală Craiova în domeniul public al municipiului Craiova și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Craiova, județul Dolj

Locul unde este situat imobilul care se transmite	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului	Codul de clasificare și numărul de inventar atribuit de M.F.P.
Municipiul Craiova, str. Simion Bărnuțiu nr. 36, județul Dolj	Statul român, Ministerul Finanțelor Publice — Agenția Națională de Administrare Fiscală — Autoritatea Națională a Vămirilor — Direcția Regională Vamală Craiova	Municipiul Craiova, Consiliul Local al Municipiului Craiova	Clădire parter: Suprafața construită = 291,2 m ² Suprafața terenului = 100 m ² Total suprafață teren = 391,2 m ² Valoarea de inventar = 456.656,55 lei	Nr. M.F.P. 145.256 Cod de clasificare 8.29.06

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind darea unor imobile, proprietate publică a statului, în administrarea Ministerului Administrației și Internelor, pentru Unitatea Specială de Aviație

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă darea în administrarea Ministerului Administrației și Internelor, pentru Unitatea Specială de Aviație, a unor imobile — terenuri — situate în municipiul Cluj-Napoca, str. Traian Vuia nr. 149—151, județul Cluj, trecute în domeniul public al statului din domeniul public al județului Cluj, prin Hotărârea Consiliului Județean Cluj nr. 255/2005.

(2) Datele de identificare ale imobilelor prevăzute la alin. (1) sunt cuprinse în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilelor transmise potrivit prevederilor art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga

Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 14 martie 2007.

Nr. 257.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilelor, proprietate publică a statului, care se transmit în administrarea Ministerului Administrației și Internelor, pentru Unitatea Specială de Aviație

Denumirea și adresa terenului care se transmite	Persoana juridică de la care se transmite terenul	Persoana juridică la care se transmite terenul	Caracteristicile tehnice ale terenului care se transmite
Municipiul Cluj-Napoca, str. Traian Vuia nr. 149—151, județul Cluj	Județul Cluj	Statul român, în administrarea Ministerului Administrației și Internelor, pentru Unitatea Specială de Aviație	— suprafața = 28.440,89 m ² , cu nr. cadastral 1.786/2
Municipiul Cluj-Napoca, str. Traian Vuia nr. 149—151, județul Cluj	Județul Cluj	Statul român, în administrarea Ministerului Administrației și Internelor, pentru Unitatea Specială de Aviație	— suprafața = 1.904,17 m ² , cu nr. cadastral 1.786/3

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind încadrarea în categoria funcțională a drumurilor județene a unui drum comunal situat în județul Galați

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 12 și 13 din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă încadrarea în categoria funcțională a drumurilor județene a unui drum comunal situat în județul Galați, conform anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Anexele nr. 2 și 3 la Hotărârea Guvernului nr. 540/2000 privind aprobarea încadrării în categorii

funcționale a drumurilor publice și a drumurilor de utilitate privată deschise circulației publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 și 338 bis din 20 iulie 2000, cu modificările și completările ulterioare, se completează în mod corespunzător.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul administrației și internelor,

Vasile Blaga

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,

Radu Mircea Berceanu

Ministrul delegat pentru lucrări publice

și amenajarea teritoriului,

László Borbély

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 14 martie 2007.

Nr. 259.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale drumului comunal situat în județul Galați, care se încadrează în categoria funcțională a drumurilor județene

Indicativul vechi	Traseul drumului	Pozițiile kilometrice	Lungimea — km —	Indicativul nou
DC 73	Nicorești—Fântâni—Poiana— Vișina—Buciumeni	0+000—13+500	13,50	DJ 252 I

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, CONSTRUCȚIILOR ȘI TURISMULUI

ORDIN

privind aprobarea Instrucțiunilor pentru diagnoza căii și liniei de contact efectuată cu automotorul TMC

În temeiul prevederilor art. 4 lit. e) ultima liniuță din Regulamentul de organizare și funcționare a Autorității Feroviare Române — AFER, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 626/1998 privind organizarea și funcționarea Autorității Feroviare Române — AFER, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 412/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Instrucțiunile pentru diagnoza căii și liniei de contact efectuată cu automotorul TMC, prevăzute în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prevederile prezentului ordin se aplică Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., în calitate de administrator al infrastructurii feroviare, Societății Comerciale „Electrificare C.F.R.” — S.A., în calitate de

*) Anexa se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 189 bis în afara abonamentului, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

operator economic care asigură întreținerea, repararea și exploatarea instalațiilor feroviare de electrificare, Societății Comerciale „Informatică Feroviară” — S.A., în calitate de operator economic care gestionează datele rezultate în urma măsurărilor, gestionarilor de infrastructură feroviară neinteroperabilă și operatorilor economici care dețin și/sau utilizează asemenea utilaje în activitatea de întreținere și reparație a infrastructurii feroviare.

Art. 3. — Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., Societatea Comercială „Electrificare C.F.R.” — S.A. și Societatea Comercială „Informatică Feroviară” — S.A., precum și gestionarii de infrastructură feroviară neinteroperabilă și operatorii economici care dețin și/sau utilizează asemenea utilaje vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

p. Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Constantin Dascălu,
secretar de stat

București, 27 noiembrie 2006.
Nr. 2.256.

Art. 4. — (1) Prezentul ordin intră în vigoare în termen de 90 de zile de la data publicării.

(2) Până la data intrării în vigoare a prezentului ordin, conducerea persoanelor juridice prevăzute la art. 2 va asigura, conform prevederilor în vigoare, instruirea și verificarea profesională a personalului cu atribuții în aplicarea instrucțiunilor prevăzute la art. 1.

(3) Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. va edita și pune la dispoziția celor interesați instrucțiunile prevăzute la art. 1.

Art. 5. — Nerespectarea prevederilor prezentului ordin atrage răspunderea juridică, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru aprobarea Normelor de aplicare a programelor de restructurare/reconversie a plantațiilor viticole, pentru campaniile 2006—2007 și 2007—2008, derulate cu sprijin comunitar

Având în vedere:

- prevederile art. 13 din Legea nr. 244/2002 a viei și vinului în sistemul organizării comune a pieței vitivinicole, cu modificările și completările ulterioare;
- prevederile art. 111 lit. k) din Normele metodologice de aplicare a Legii viei și vinului în sistemul organizării comune a pieței vitivinicole, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.134/2002, cu modificările și completările ulterioare;
- prevederile art. 8 din Hotărârea Guvernului nr. 1.432/2005 privind măsurile și instrumentele de reglementare a filierei vitivinicole;
- prevederile cap. III „Restructurarea și Reconversia”, art. 11—15, din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1.493/1999 privind organizarea comună a pieței vitivinicole;
- prevederile cap. IV „Restructurare și Reconversie”, art. 12—18, din Regulamentul Comisiei (CE) nr. 1.227/2000 privind stabilirea unor reguli detaliate de aplicare a Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1.493/1999 privind organizarea comună a pieței vitivinicole, cu privire la potențialul de producție, văzând Referatul de aprobare nr. 15 din 11 ianuarie 2007, în temeiul art. 9 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 155/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele de aplicare a programelor de restructurare/reconversie a plantațiilor viticole, pentru campaniile 2006—2007 și 2007—2008, derulate cu sprijin comunitar, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin creează cadrul necesar aplicării directe a prevederilor Regulamentului Comisiei (CE) nr. 1.493/1999 privind organizarea comună a pieței vitivinicole, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

nr. 143 din 16 iunie 2000, și a prevederilor Regulamentului Comisiei (CE) nr. 1.227/2000 privind stabilirea unor reguli detaliate de aplicare a Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1.493/1999 privind organizarea comună a pieței vitivinicole, cu privire la potențialul de producție, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. 173 din 27 iunie 2001.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Dan Ștefan Motreanu

București, 15 martie 2007.
Nr. 211.

ANEXĂ

NORME

de aplicare a programelor de restructurare/reconversie a plantațiilor viticole, pentru campaniile 2006—2007 și 2007—2008, derulate cu sprijin comunitar

CAPITOLUL I Dispoziții generale

1. *Programele de reconversie/restructurare* reprezintă ansamblul de măsuri eligibile care prin realizarea lor conduc la adaptarea producției la cerințele pieței.

1.1. Programele din cadrul restructurării/reconversiei plantațiilor viticole sunt:

a) reconversia prin plantare pe același amplasament ori pe altă parcelă echivalentă ca suprafață de viță-de-vie pentru struguri de vin cu soiurile prevăzute în anexa nr. 3 la prezentele norme;

b) reamplasarea parcelelor situate în condiții nefavorabile pe alte amplasamente, care oferă condiții climatice și pedologice favorabile la nivelul aceleiași suprafețe;

c) modernizarea formei de conducere, a sistemului de susținere și palisaj în plantațiile viticole, prin:

- (i) instalarea/înlocuirea sistemului de susținere;
- (ii) modificarea distanțelor de plantare între rânduri în vederea mecanizării;
- (iii) modernizarea formei de conducere a viței-de-vie prin trecerea de la cultura joasă la cultura semiînaltă și înaltă în vederea optimizării lucrărilor mecanizate.

1.2. Sumele forfetare care se acordă ca sprijin financiar pentru fiecare măsură eligibilă din programul de restructurare/reconversie sunt prevăzute în anexa nr. 1 la prezentele norme.

1.3. De sprijinul financiar pentru îndeplinirea programelor cuprinse la pct. 1.1 beneficiază solicitanții, persoane fizice sau juridice înscrise în Registrul plantațiilor viticole și în Registrul fermelor, care utilizează următoarele drepturi de plantare/replantare:

- drepturi de plantare provenind de pe o rezervă;
- drepturi de replantare individuale;
- drepturi de replantare rezultate în urma defrișării în cadrul planului individual.

1.4. Lucrările de execuție în cadrul programelor de restructurare/reconversie sunt prevăzute în anexa nr. 2 la prezentele norme.

1.5. Programele prevăzute la pct. 1.1 nu se aplică plantațiilor viticole în următoarele cazuri:

1.5.1. plantațiilor viticole cu soiuri de vin care au ajuns la finalul ciclului lor natural de producție;

1.5.2. plantațiilor viticole cu soiuri pentru struguri de masă;

1.5.3. plantațiilor viticole cu hibrizi direct producători interziși;

1.5.4. plantațiilor viticole care au beneficiat de fonduri provenite din proiecte comunitare pentru înființare, restructurare/reconversie în ultimele zece campanii viticole.

1.6. Amplasarea în condiții nefavorabile a parcelelor viticole se referă la acele parcele afectate de: inundații, apă freatică la suprafață, soluri cu grad de sărăturare ridicat sau compoziție fizico-mecanică nefavorabilă; se consideră cu amplasare nefavorabilă și plantațiile situate în zonele supuse brumelor și înghețurilor târzii de primăvară sau care se manifestă timpuriu toamna, precum și parcelele pe care se constată alunecări de teren, plantate pe terase situate pe versanți care nu mai pot fi reamenajate și care au o expoziție necorespunzătoare.

1.7. Acordarea sprijinului financiar pentru restructurare/reconversie necesită elaborarea de către solicitanți a unui plan individual care conține un singur program de restructurare/reconversie prevăzut la pct. 1.1, compus din una sau mai multe măsuri eligibile care trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

a) termenul de executare a planului individual pentru fiecare program este de maximum 3 campanii viticole de la aprobare, cu excepția reconversiei varietale prin defrișare și replantarea pe același amplasament, care poate fi de până la 5 campanii;

b) termenul de executare a planului individual pentru fiecare program pentru care solicitantul beneficiază de plată în avans este de maximum două campanii viticole de la acordarea avansului, conform RCEE nr. 2220/1985.

c) suprafața minimă a planului individual este de 0,30 ha;

d) suprafața minimă a parcelei pentru restructurare/reconversie este de 0,30 ha;

e) suprafața minimă a parcelei rezultată după restructurare/reconversie este de 0,30 ha;

f) suprafața maximă posibilă pentru restructurare/reconversie pe an și solicitant este de 150 ha;

g) soiurile de struguri pentru vin folosite la plantare sau realtoire să fie în conformitate cu anexa nr. 3 la prezentele norme;

h) materialul săditor folosit să fie din categoria biologică admisă de legislația în vigoare pentru înființări de plantații viticole;

i) măsurile eligibile prevăzute în anexa nr. 1 la prezentele norme, care prin executarea lor să conducă la finalizarea planului aprobat.

CAPITOLUL II Planurile individuale

2.1. Planul individual conține următoarele documente:

a) dovada că plantația respectivă este înscrisă în Registrul plantațiilor viticole și în Registrul fermelor;

b) memoriu justificativ care cuprinde: localizarea, identificarea persoanei fizice/juridice, scurtă descriere a situației plantației viticole (vârstă, suprafață, parcele, soiuri, număr butuci, producții medii la hectar, forma de conducere, sistem de susținere);

c) copie plan cadastral sau schiță la scară a parcelelor inițiale și finale, după caz;

d) copie certificată „conform cu originalul” după titlul de proprietate, contract arendă, contract concesiune, contract închiriere sau altele asemenea, după caz;

e) acordul scris al proprietarilor pentru restructurarea/reconversia parcelei/parcelelor viticole (sau acest acord să fie prevăzut în contracte de arendă, concesiune, închiriere sau altele asemenea);

f) declarație pe propria răspundere, din care să reiasă faptul că parcela supusă restructurării/reconversiei nu face obiectul vreunui litigiu;

g) situație cu prezentarea măsurilor eligibile de efectuat în cadrul planului;

h) graficul de execuție pentru fiecare lucrare/acțiune, pe fiecare exercițiu financiar;

i) copie „conform cu originalul” după documentele care privesc drepturile de plantare/replantare, dacă este cazul;

j) copie după declarația de defrișare, autorizația de plantare și altele asemenea, după caz, conform legislației în vigoare;

k) pentru programul prevăzut la pct. 1.1 lit. b) se va depune un studiu comparativ al condițiilor pedoclimatice între vechiul amplasament și noua locație, întocmit de persoane fizice/juridice autorizate;

l) ultima declarație de recoltă pentru parcela supusă programului de restructurare/reconversie, acolo unde este cazul;

m) declarație pe propria răspundere a solicitantului prin care se angajează să execute în totalitate măsurile prevăzute în planul depus.

2.2. În vederea aprobării, datele-limită pentru depunerea planurilor individuale la direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și a municipiului București sunt:

I. 30 aprilie 2007, pentru campania viticolă 2006—2007;

II. 30 iunie 2007, pentru campania viticolă 2007—2008.

2.3. Aprobarea prevăzută la pct. 2.2 se acordă numai în baza verificării conformității documentației și ulterior efectuării controlului în teren de către o comisie formată din:

a) inspectorul tehnic vitivinicol din județ;

b) inspectorul teritorial al Oficiului Național al Denumirilor de Origine pentru Vinuri și alte Produse Vitivinicole, denumit în continuare *O.N.D.O.V.*;

c) reprezentantul direcției pentru agricultură și dezvoltare rurală județene sau a municipiului București, desemnat pentru gestionarea Registrului Plantațiilor Viticole;

2.3.1. Hotărârea de aprobare a planului se comunică solicitanților, în scris, în termen de 15 zile de la depunerea planului.

2.3.2. Planurile individuale aprobate de direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene sau a municipiului București pe baza raportului întocmit de comisia prevăzută la pct. 2.3 sunt centralizate și transmise la Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale pentru întocmirea planului național.

2.4. Solicitanții sprijinului financiar ale căror planuri individuale nu au fost aprobate pot depune contestații în

termen de 10 zile de la comunicarea respingerii cererii la sediul direcțiilor pentru agricultură și dezvoltare rurală județene sau a municipiului București. Comisia trebuie să motiveze decizia de a nu acorda aprobarea.

2.5. Comisia de soluționare a contestațiilor, alta decât cea prevăzută la pct. 2.3, formată din 3 reprezentanți ai direcției pentru agricultură și dezvoltare rurală județene sau a municipiului București, stabilită prin decizia directorului executiv, soluționează contestațiile în termen de 7 zile de la data depunerii, comunicând în scris solicitanților hotărârea comisiei.

2.6. Planurile individuale, cu aprobarea prevăzută la pct. 2.2, însoțite de cererea-tip de ajutor și de documentul de identitate financiară a solicitantului, se depun de către solicitanți în vederea analizării la sucursalele județene sau a municipiului București ale Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, denumită în continuare A.P.I.A.

2.6.1. A.P.I.A. va anunța solicitantul în termen de 7 zile dacă cererea de ajutor a fost acceptată sau, respectiv, în cazul unei documentații incomplete, în vederea completării dosarului. Solicitantul trebuie să completeze documentația cel mai târziu până la data de 31 mai 2007 pentru campania 2006—2007, respectiv 30 septembrie 2007 pentru campania 2007—2008.

2.7. Recepția măsurilor eligibile, cantitativă și calitativă, pentru programul prevăzut în planul individual se face până la data de 15 iunie 2007 pentru măsurile realizate în cursul campaniei viticole 2006—2007, respectiv 1 noiembrie 2007 — 15 iunie 2008 pentru campania viticolă 2007—2008, de către Inspekția de Stat pentru Controlul Tehnic Vitivinicol, denumită în continuare I.S.C.T.V., în calitate de organism delegat de A.P.I.A.; pentru recepția măsurilor eligibile prevăzute în plan, solicitantul de sprijin trebuie să prezinte la I.S.C.T.V. declarația de finalizare a măsurilor eligibile.

2.8. După recepția fiecărei măsuri prevăzute la pct. 2.7 se face completarea dosarului deplasat la sucursalele județene ale A.P.I.A. cu declarația de finalizare a măsurii și procesul-verbal de recepție finală întocmit de I.S.C.T.V., în vederea instrumentării ulterioare a dosarului de către A.P.I.A.

CAPITOLUL III

Acordarea sprijinului financiar din fonduri comunitare

3.1. Pentru măsurile eligibile în cadrul planului individual aprobat de restructurare/reconversie se acordă un sprijin financiar în sumă forfetară, care provine din fondurile europene de garantare agricolă — F.E.G.A., în conformitate cu art. 14 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1493/1999 privind organizarea comună a pieței vitivinicole și art. 17 din Regulamentul Comisiei (CE) nr. 1227/2000 privind stabilirea unor reguli detaliate de aplicare a Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1493/1999 privind organizarea comună a pieței vitivinicole, cu privire la potențialul de producție.

La sprijinul acordat solicitanților se adaugă și indemnizația privind pierderile de venituri, care se acordă începând cu campania viticolă 2007—2008.

3.2. Pentru ca fiecare solicitant să poată primi sprijinul financiar prevăzut în cursul exercițiului financiar F.E.G.A., până la 30 iunie anul următor, trebuie îndeplinite două condiții:

a) planul individual de restructurare/reconversie să aibă aprobarea prevăzută la cap. II pct. 2.2, iar dosarele pentru solicitarea sprijinului să fie înregistrate la sucursalele județene A.P.I.A. sau a municipiului București;

b) măsurile eligibile din cadrul planului individual să fie realizate în termen, comunicate de solicitant printr-o declarație de finalizare a măsurii eligibile și recepționate conform procesului-verbal de recepție calitativă și cantitativă încheiat de I.S.C.T.V.

3.2.1. Măsurile finalizate din cadrul planurilor individuale au prioritate la plată față de măsurile a căror plată se solicită în avans. A.P.I.A. va achita sprijinul financiar acordat solicitanților, în ordinea depunerii dosarelor.

3.3. Cererea/formularul-tip privind sprijinul pentru restructurare/reconversie se întocmește pentru fiecare măsură eligibilă din cadrul planurilor individuale aprobate în cadrul aceluiași exercițiu financiar și se distribuie gratuit solicitanților

prin sucursalele județene și centrele locale ale A.P.I.A. sau a municipiului București.

3.4. Dacă în cadrul verificării se constată că măsura care a figurat în cererea de sprijin nu este executată în întregime, dar este de cel puțin 80% din totalul suprafeței respective, în termen, ajutorul este virat după scăderea unei sume egale cu dublul ajutorului suplimentar aferent suprafeței nerealizate.

3.4.1. Dacă se constată că solicitantul a realizat mai puțin de 80% din suprafața supusă măsurii eligibile, fără a beneficia de avans, A.P.I.A. nu va plăti sprijinul solicitat.

3.5. Dacă solicitantul declară că păstrează parcela de pe vechiul amplasament timp de 3 campanii, în paralel cu realizarea programului de restructurare/reconversie pe noul amplasament, nu va beneficia de indemnizația privind pierderea de venituri și se va angaja să efectueze acțiunea de defrișare până la încheierea celei de a treia campanii viticole.

3.6. Plata sprijinului financiar către solicitant se poate face și în avans, începând cu anul viticol 2007—2008, dacă:

a) se solicită, în baza planului aprobat, înainte de executarea măsurii;

b) măsura este eligibilă și execuția acesteia să fi început deja;

c) solicitantul a constituit o garanție constând într-o sumă egală cu 120% din avansul financiar solicitat pentru fiecare măsură din cadrul programului de reconversie/restructurare, conform Regulamentului Comisiei (CEE) nr. 1227/2000.

3.6.1. Cererea pentru acordarea sprijinului în avans va fi soluționată de către A.P.I.A. în termen de 30 de zile.

3.6.2. În cazul în care solicitantul renunță la cererea sa, cu privire la plata avansului, înainte de a se aproba cererea, A.P.I.A. va elibera 95% din suma constituită ca garanție, conform pct. 3.6 lit. c).

3.6.3. În cazul în care solicitantul renunță la cererea sa, cu privire la plata avansului, după aprobarea cererii, A.P.I.A. va elibera 90% din suma constituită ca garanție, conform pct. 3.6 lit. c), numai după ce solicitantul va rambursa avansul, în cazul în care i-a fost deja virat.

3.6.4. Dacă se constată că solicitantul a realizat mai puțin de 80% din măsurile eligibile cuprinse în cadrul planului individual, a cărei plată a solicitat-o în avans, A.P.I.A. va reține garanția prevăzută la pct. 3.6 lit. c).

3.6.5. Dacă se constată că solicitantul a realizat cel puțin 80% din măsurile eligibile cuprinse în cadrul planului individual, a cărei plată a primit-o în avans, A.P.I.A. va elibera garanția prevăzută la pct. 3.6 lit. c) numai după ce va reține dublul sumei care constituie contravaloarea măsurilor nerealizate din cadrul planului individual.

3.7. În cazul acordării avansului, garanția prevăzută la pct. 3.6 lit. c) se eliberează de către A.P.I.A., la cererea beneficiarului de avans, numai pe baza declarației de finalizare a măsurii și a procesului-verbal de recepție cantitativă emis de I.S.C.T.V.

3.8. În vederea întocmirii conforme a procesului-verbal de recepție cantitativă și calitativă solicitantul va pune la dispoziție I.S.C.T.V. toate documentele necesare din care să rezulte executarea corespunzătoare a tuturor acțiunilor tehnice cuprinse în cadrul fiecărei măsuri eligibile, conform planului individual aprobat.

3.9. Plata sprijinului comunitar pentru campania viticolă 2006—2007 se face în lei, la cursul de schimb din data de 1 iulie 2006 și, respectiv, din data de 1 iulie 2007 pentru campania 2007—2008, publicat în Banca Centrală Europeană conform Regulamentului Comisiei (CE) nr. 1913/2006 conținând modalitățile de aplicare a regimului agromonetar al euro în sectorul agricol și care modifică anumite regulamente.

3.10. Plata fiecărei măsuri eligibile se face în cadrul exercițiului financiar în care a fost finalizată, pe baza declarației de finalizare a măsurii și a procesului-verbal de recepție cantitativă și calitativă întocmit în urma verificărilor pe teren de către I.S.C.T.V.

3.11. Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentele norme.

PROGRAM	TIPUL DE DREPT	MASURI ELIGIBILE	MATERIAL SĂDITOR	SPRIJIN FINANCIAR (HA -SUMĂ FORFETARĂ)	INDEMNIZATIE PENTRU PIERDERI DE VENITURI (HA)
Reconversia Solurilor	- drepturi de plantare provenind de pe o rezervă	Proiectare, cartare agrochimică și pedologică, fertilizare cu îngrășămintele de bază, pregătirea terenului inclusiv dezinfecția	-	2.625 €	-
		Plantare, instalarea tulpinilor în vederea formării tulpinilor, material săditor	Vile altoite certificate	5.775 €	-
		Instalare sistem de susținere, conducere și palisaj	Vile altoite standard	5.025 €	-
	- drepturi de repantare individuale	Proiectare, cartare agrochimică și pedologică, fertilizare cu îngrășămintele de bază, pregătirea terenului inclusiv dezinfecția	-	2.625 €	-
		Plantare, instalarea tulpinilor în vederea formării tulpinilor, material săditor	Vile altoite certificate	5.775 €	-
		Instalare sistem de susținere, conducere și palisaj	Vile altoite standard	5.025 €	-
	- drepturi de replantare rezultate în urma definișii în cadrul planului individual	Proiectare, cartare agrochimică și pedologică, fertilizare cu îngrășămintele de bază, pregătirea terenului inclusiv dezinfecția	-	3.000 €	1.800€ (600 € x 3 campanii)
		Plantare, instalarea tulpinilor în vederea formării tulpinilor, material săditor	Vile altoite certificate	5.775 €	-
		Instalare sistem de susținere, conducere și palisaj	Vile altoite standard	5.025 €	-
	Reamplasarea parcelelor	- drepturi de plantare provenind de pe o rezervă	Proiectare, cartare agrochimică și pedologică, fertilizare cu îngrășămintele de bază, pregătirea terenului inclusiv dezinfecția	-	2.625 €
Plantare, instalarea tulpinilor în vederea formării tulpinilor, material săditor			Vile altoite certificate	5.775 €	-
Instalare sistem de susținere, conducere și palisaj			Vile altoite standard	5.025 €	-
- drepturi de replantare individuale		Proiectare, cartare agrochimică și pedologică, fertilizare cu îngrășămintele de bază, pregătirea terenului inclusiv dezinfecția	-	2.625 €	-
		Plantare, instalarea tulpinilor în vederea formării tulpinilor, material săditor	Vile altoite certificate	5.775 €	-
		Instalare sistem de susținere, conducere și palisaj	Vile altoite standard	5.025 €	-
- drepturi de replantare rezultate în urma definișii în cadrul planului individual		Proiectare, cartare agrochimică și pedologică, fertilizare cu îngrășămintele de bază, pregătirea terenului inclusiv dezinfecția	-	3.000 €	1.800€ (600 € x 3 campanii)
		Plantare, instalarea tulpinilor în vederea formării tulpinilor, material săditor	Vile altoite certificate	5.775 €	-
		Instalare sistem de susținere, conducere și palisaj	Vile altoite standard	5.025 €	-
Modernizarea		- drepturi de replantare rezultate în urma definișii în cadrul planului individual	Proiectare, cartare agrochimică și pedologică, fertilizare cu îngrășămintele de bază, pregătirea terenului inclusiv dezinfecția	-	3.975 €
	Modificarea distanței or de plantare între rânduri în vederea mecanizării		-	1.500 €	-
	Modernizarea formei de conducere a viței de vie prin înlocuirea de la cultura joasă la cultura semințială și înaltă în vederea optimizării lucrărilor mecanizate		-	2.025 €	1.200€ (600 € x 2 campanii)

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

PROGRAME RECONVERSIE/ RESTRUCTURARE										
LUCRĂRI DE EXECUȚIE	Reconversia soiurilor			Reamplasarea parcelelor			Modernizarea			
	- drepturi de plantare provenind de pe o rezervă ; - drepturi de replantare individuale	- drepturi de replantare rezultate în urma defrișării în cadrul planului individual	- drepturi de plantare provenind de pe o rezervă ; - drepturi de replantare individuale	- drepturi de replantare rezultate în urma defrișării în cadrul planului individual	- drepturi de replantare rezultate în urma defrișării în cadrul planului individual	Modificarea distanțelor de plantare între rânduri, în vederea mecanizării	Modernizarea formei de conducere a viței de vie prin trecerea de la cultura joasă la cultura seminală și înaltă, în vederea optimizării lucrărilor mecanizate	Instalarea/inlocuirea sistemului de susținere		
0	2			3			4			
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	-
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	-
4	X	X	X	X	X	X	X	X	-	-
5	X	X	X	X	X	X	X	X	-	-
6	X	X	X	X	X	X	X	X	-	-
7	-	X	X	X	X	X	X	X	-	-
8	X	X	X	X	X	X	X	X	-	X
9	X	X	X	X	X	X	X	X	X	-
10	-	X	X	X	X	X	X	X	X	-

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

Lista soiurilor de vin eligibile pentru realizarea programelor de reconversie/restructurare

NR. CRT.	REGIUNEA VITICOLĂ	SOIURI ALBE	SOIURI ROSII	SOIURI AROMATE
1.	Pod și Transilvania	Chardonnay, Fetească albă, Fetească regală, Riesling, Sauvignon, Traminer roz, Pinot gris	Pinot noir	Muscat Ottonel
2.	Dealurile Moldovei	Grasă de Cotnari, Frâncușă, Fetească albă, Sauvignon, Traminer roz, Algoté, Gaiberă de Odcobești, Crâmpoșie selecționată, Fetească regală, Riesling, Chardonnay, Zgârnără de Huș.	Băbească neagră, Cabernet Sauvignon, Fetească neagră, Merlot, Pinot noir	Tămâioasă românească, Busuioacă de Bohotin, Muscat Ottonel, Șarba
3.	Dealurile Munteniei și Otteniei	Chardonnay, Fetească albă, Fetească regală, Riesling, Sauvignon, Crâmpoșie selecționată, Pinot gris	Cabernet Sauvignon, Fetească neagră, Merlot, Pinot noir, Burgund mare, Negru de Dragășani, Novac	Muscat Ottonel, Negru, aromet, Tămâioasă românească, Busuioacă de Bohotin
4.	Banat	Chardonnay, Fetească albă, Fetească regală, Riesling, Sauvignon, Pinot gris	Cabernet Sauvignon, Fetească neagră, Merlot, Pinot noir, Burgund mare	Muscat Ottonel
5.	Crișana și Maramureș	Fetească regală Furmint, Mustoasă de Măderat, Riesling, Sauvignon, Traminer roz, Pinot gris	Cabernet Sauvignon, Cadarcă, Fetească neagră, Merlot, Pinot noir, Burgund mare	Muscat Ottonel, Tămâioasă românească
6.	Colinele Dobrogei	Chardonnay, Fetească albă, Fetească regală, Riesling, Sauvignon, Crâmpoșie selecționată, Pinot gris, Algoté.	Cabernet sauvignon, Fetească neagră, Merlot, Pinot noir	Tămâioasă românească, Muscat Ottonel
7.	Terasele Dunării	Chardonnay, Fetească albă, Fetească regală, Riesling, Sauvignon, Pinot gris	Burgund mare, Cabernet Sauvignon, Merlot, Pinot Noir, Fetească neagră	-
8.	Nisipuri și alte terenuri favorabile din sudul țării	Fetească regală, Riesling, Algoté.	Cabernet Sauvignon, Fetească neagră, Pandur	-

*) Anexa nr. 3 este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI

HOTĂRÂREA din 29 iunie 2006

În Cauza Caracas împotriva României

(Cererea nr. 78.037/01)

În Cauza Caracas împotriva României,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a III-a), statuând în cadrul unei camere formate din: domnii B.M. Zupančič, președinte, J. Hedigan, L. Caflisch, C. Bîrsan, V. Zagrebelsky, doamna A. Gyulumyan, David Thór Björgvissón, judecători, și V. Berger, grefier de secție,

după ce a deliberat în Camera de consiliu la data de 8 iunie 2006, pronunță următoarea hotărâre, adoptată la aceeași dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află o cerere (nr. 78.037/01) îndreptată împotriva României de către trei cetățeni ai acestui stat, doamnele Eufrosina Caracas și Victoria Cristina Caracas și domnul Dimitrie Victor Caracas (*reclamanții*), care au sesizat Curtea la data de 17 aprilie 1999, în conformitate cu art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (*Convenția*).

2. Reclamanții, care au beneficiat de asistență juridică, sunt reprezentați de doamna Eugenia Crângariu, avocat în Baroul București. Guvernul român (*Guvernul*) este reprezentat de agentul său, doamna B. Ramașcanu, din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

3. Reclamanții arată, în principal, că respingerea de către Curtea de Apel București, la data de 20 octombrie 1998, a celei de-a doua acțiuni în revendicare pe care au

formulat-o a nesocotit dreptul lor de acces la instanță, garantat de art. 6 alin. 1 din Convenție. În plus, se plâng că această hotărâre a adus atingere dreptului lor la respectarea bunurilor, astfel cum este recunoscut de art. 1 din Primul Protocol.

4. Cererea a fost atribuită Secției a III-a a Curții (art. 52 alin. 1 din Regulament). În cadrul acesteia, camera însărcinată cu soluționarea cauzei (art. 27 alin. 1 din Convenție) a fost constituită conform art. 26 alin. 1 din Regulament.

5. Prin decizia din data de 1 septembrie 2005, Curtea a declarat cererea admisibilă, unind cu fondul excepția Guvernului în ceea ce privește competența Curții *ratione materiae* pentru a examina cererea sub aspectul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție.

ÎN FAPT

I. Circumstanțele cauzei

6. Reclamanții, membri ai aceleiași familii, sunt născuți în 1915, 1947 și, respectiv, 1943 și locuiesc în București. Prin scrisoarea din data de 4 martie 2004, ultimii doi reclamanți au informat Curtea că mama lor, Eufrosina Caracas, a decedat la data de 22 octombrie 2001 și că sunt unici moștenitori.

7. În 1950, în temeiul Decretului de naționalizare nr. 92/1950, imobilul situat în București, str. Romniceanu nr. 26, proprietatea lui B.V., a trecut în proprietatea statului.

8. B.V. a decedat în 1962 și a lăsat prin testament bunurile sale, inclusiv imobilul menționat mai sus, primelor două reclamante și lui C.F.

A. Prima acțiune în revendicare

9. La data de 29 noiembrie 1993, primele două reclamante și C.F., în calitate de moștenitori ai lui B.V., au introdus o acțiune în revendicarea imobilului în litigiu împotriva Consiliului Local al Municipiului București și împotriva societății H., administratorul imobilului. Ele au arătat că, în temeiul Decretului nr. 92/1950, bunurile pensionarilor nu puteau fi naționalizate, iar B.V. era pensionară la momentul naționalizării imobilului.

10. Prin sentința civilă din data de 7 aprilie 1994, Judecătoria Sectorului 1 București le-a dat câștig de cauză

și a obligat părțile să pună în posesia imobilului pe reclamante și pe C.F.

11. În apelul Consiliului Local, Tribunalul București a anulat sentința, cu motivarea că lipsea semnătura unui judecător de pe dispozitivul hotărârii, și a trimis cauza spre rejudecare în fața primei instanțe.

12. Prin sentința din data de 13 noiembrie 1995, judecătoria a admis pentru a doua oară acțiunea.

13. În apelul Consiliului Local, această sentință a fost confirmată prin decizia din data de 7 iunie 1996 a Tribunalului București.

14. Recursul Consiliului Local împotriva hotărârii din 7 iunie 1996 a fost admis prin hotărârea din data de 14 octombrie 1996 a Curții de Apel București, care a respins acțiunea ca inadmisibilă și a anulat hotărârile precedente. Curtea a motivat hotărârea prin imposibilitatea revendicării imobilului anterior finalizării procedurii administrative reglementate de Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului.

B. Procedura administrativă de restituire a imobilului în baza Legii nr. 112/1995

15. La data de 22 iulie 1996, primele două reclamante, împreună cu C.F., au introdus o cerere de restituire a

imobilului în cauză pe lângă Comisia de aplicare a Legii nr. 112/1995 a sectorului 1 București.

16. La data de 4 martie 1998, comisia le-a informat că cererea a fost trimisă la Comisia municipiului București, cu aviz negativ, cu motivarea că imobilul a fost naționalizat fără titlu valabil și că Legea nr. 112/1995 nu se aplică decât imobilelor preluate cu titlu valabil.

17. Comisia municipiului București nu a emis nicio decizie până în prezent.

C. A doua acțiune în revendicare

18. La data de 24 octombrie 1996, primele două reclamante și C.F. au introdus la Judecătoria Sectorului 1 București o acțiune în constatarea ilegalității naționalizării imobilului. La data de 3 martie 1997, și-au precizat acțiunea, în sensul că au solicitat Consiliului Local și societății H. care administra imobilul punerea în posesie asupra acestuia.

19. După decesul lui C.F., la data de 8 mai 1997, moștenitorul acestuia, domnul Dimitrie Victor Caracas, cel de-al treilea reclamant, a continuat judecata.

20. Prin sentința din data de 27 octombrie 1997, judecătoria, apreciind că naționalizarea s-a făcut fără titlu valabil, a admis acțiunea și a obligat părțile să îi pună pe reclamanți în posesie asupra imobilului.

21. Consiliul Local și societatea H. au declarat apel împotriva sentinței și au ridicat excepția autorității de lucru judecat a hotărârii din 14 octombrie 1996 a Curții de Apel București, care a respins prima acțiune în revendicare.

22. Prin hotărârea din data de 19 mai 1998, Tribunalul București a admis apelul. A respins acțiunea ca inadmisibilă, pe motiv că un litigiu identic s-a desfășurat anterior între aceleași părți, astfel că există autoritate de lucru judecat a hotărârii din data de 14 octombrie 1996 a Curții de Apel București.

23. Reclamanții au formulat recurs împotriva acestei decizii, arătând că nu a existat identitate între cele două acțiuni, deoarece prima acțiune a fost o acțiune în revendicare, în timp ce a doua acțiune este în principal o acțiune în constatarea dreptului lor de proprietate.

24. La data de 20 octombrie 1998, Curtea de Apel București a confirmat existența autorității de lucru judecat și a respins recursul, cu motivarea că cele două litigii s-au purtat între aceleași părți, au avut același obiect, și anume restituirea imobilului în litigiu, și s-au întemeiat pe aceleași dispoziții legale.

D. Cererea de restituire a imobilului în baza Legii nr. 10/2001

25. În aprilie 2001, în temeiul unei legi noi, Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, reclamanții au introdus la Primăria Municipiului București o cerere de restituire a imobilului.

26. În prezent procedura este pe rol.

II. Drept intern aplicabil

A. Codul civil

27. Art. 1201 dispune:

„Este lucru judecat atunci când a doua cerere în judecată are același obiect, este întemeiată pe aceeași cauză și este între aceleași părți, făcută de ele și în contra lor în aceeași calitate.“

B. Codul de procedură civilă

28. Art. 111 este astfel redactat:

„Partea care are interes poate să facă cerere pentru constatarea existenței sau neexistenței unui drept. Cererea nu poate fi primită dacă partea poate cere realizarea dreptului.“

ÎN DREPT

I. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 6 alin. 1 din Convenție

29. Reclamanții invocă încălcarea dreptului lor de acces la o instanță, având în vedere respingerea celei de a doua acțiuni în revendicare. Au invocat art. 6 alin. 1 din Convenție, care prevede:

„Orice persoană are dreptul la judecarea [...] de către o instanță [...], care va decide [...] asupra contestațiilor sale privind drepturi și obligații cu caracter civil [...].“

Guvernul admite că reclamanților li s-a refuzat dreptul de acces la instanță, dar consideră că, întrucât nu au precizat circumstanțele celei de a doua acțiuni și nu au demonstrat diferența dintre cele două acțiuni, acest refuz le este imputabil.

30. În ceea ce-i privește pe reclamanți, aceștia arată că a doua acțiune viza în principal constatarea ilegalității titlului de proprietate al statului și că respingerea acțiunii de către tribunal și de către Curtea de Apel, pe motiv că există triplă identitate de părți, obiect și cauză cu prima lor acțiune în revendicare, a fost rezultatul unei erori de drept. În plus, reclamanții subliniază că nicio decizie nu a fost emisă în procedurile administrative de restituire întemeiate pe Legea nr. 112/1995 și pe Legea nr. 10/2001.

31. Curtea reamintește că art. 6 alin. 1 garantează fiecăruia dreptul ca o instanță să ia cunoștință de orice cerere relativă la drepturi și obligații cu caracter civil (*Goldor împotriva Marii Britanii*, Hotărârea din 21 februarie 1975, seria A, n°18, p. 18, paragraful 36).

32. Cu certitudine, dreptul de acces la instanță nu este absolut. El poate permite limitări admise implicit, deoarece

el cere prin însăși natura sa o reglementare de către stat. În elaborarea unei asemenea reglementări statele se bucură de o anumită marjă de apreciere. Totuși, limitările aduse nu trebuie să restrângă accesul la instanță acordat individului de o asemenea manieră încât dreptul să fie încălcat în însăși substanța sa. În plus, aceste limitări nu se conciliază cu art. 6 alin. 1 decât dacă urmăresc un scop legitim și există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul vizat (a se vedea, printre altele, *F.E. împotriva Franței*, Hotărârea din 30 octombrie 1998, Culegere de hotărâri și decizii 1998-VIII, p. 3349, paragraful 44 și *Yagtzilar și alții împotriva Greciei*, nr. 41.727/98, paragraful 23, CEDH 2001-XII).

33. În cauză, Curtea constată că reclamanții au parcurs căile de atac pe care le oferă sistemul juridic intern, anume o primă acțiune în revendicare, urmată de o acțiune în contestarea validității titlului de proprietate al statului care a fost declarată inadmisibilă pe motiv că a existat autoritate de lucru judecat a hotărârii din 14 octombrie 1996 pronunțată în prima acțiune în revendicare.

34. Curtea apreciază în primul rând că excepția autorității de lucru judecat urmărește un scop legitim, deoarece vizează, fără îndoială, să garanteze securitatea raporturilor juridice în materie civilă.

35. Aceasta nu satisface neapărat, în sine, exigențele impuse de art. 6 alin. 1: mai trebuie examinat, în lumina ansamblului circumstanțelor cauzei, dacă modul în care jurisdicțiile naționale au respins a doua acțiune a reclamanților, aplicând dispozițiile legale privind autoritatea

de lucru judecat, a respectat dreptul lor de acces la instanță, având în vedere principiul preeminenței dreptului într-o societate democratică (*mutatis mutandis, Lungoci împotriva României*, nr. 62.710/00, paragraful 37, 26 ianuarie 2006).

36. Curtea observă că părțile au puncte de vedere divergente în ceea ce privește aplicarea principiului autorității de lucru judecat: reclamanții susțin că respingerea celei de-a doua acțiuni a fost rezultatul unei erori de drept, în timp ce Guvernul arată că responsabilitatea respingerii acțiunii incumbă reclamanților, care nu au precizat circumstanțele celei de-a doua acțiuni.

37. Curtea nu consideră necesar să rezolve această controversă. Într-adevăr, după introducerea primei acțiuni în revendicare, la 29 noiembrie 1993, cererile formulate de reclamanți, atât în fața instanțelor, cât și în fața autorităților administrative, în vederea obținerii recunoașterii calității lor de proprietari ai imobilului în litigiu și a restituirii lui nu au făcut niciodată obiectul unei examinări pe fond.

38. Cu privire la acest aspect, Curtea subliniază faptul că prima acțiune în revendicare a fost declarată inadmisibilă prin hotărârea definitivă din data de 14 octombrie 1996 a Curții de Apel București, pe motiv că reclamanții nu au parcurs toate etapele procedurii administrative de restituire a imobilului prevăzute de Legea nr. 112/1995. Or, cererea de restituire a imobilului pe cale administrativă a rămas, până în prezent, fără răspuns din partea comisiei municipale de aplicare a Legii nr. 112/1995.

39. În plus, Curtea observă că cererea de restituire a imobilului întemeiată pe Legea nr. 10/2001 este încă nesoluționată de autoritățile administrative.

40. În lumina celor menționate, Curtea apreciază că simplul fapt că reclamanții au avut acces la o instanță, dar numai pentru a-și vedea respinsă ca inadmisibilă a doua acțiune în revendicare, prin jocul dispozițiilor referitoare la autoritatea de lucru judecat, nu răspunde exigențelor art. 6 alin. 1 din Convenție. Astfel, Curtea constată că reclamanții au fost lipsiți de orice posibilitate clară și concretă de acces la instanță care să dispună asupra cererii de restituire a imobilului în litigiu (*mutatis mutandis, Lungoci împotriva României*, paragrafele 42 și 43).

41. Prin urmare, art. 6 alin. 1 din Convenție a fost încălcat.

II. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție

42. Reclamanții consideră că naționalizarea imobilului care le-a fost lăsat moștenire a fost ilegală și că, în prezent, refuzul de restituire îi privează de dreptul de proprietate asupra acestui imobil. Ei se consideră victimele încălcării dreptului lor de proprietate, garantat de art. 1 din Primul Protocol, redactat astfel:

„Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții sau a amenzilor.”

43. Guvernul arată că reclamanții nu au niciun bun și nicio speranță legitimă, în sensul jurisprudenței Curții, de a obține exercițiul dreptului de proprietate asupra acestui imobil, din moment ce a ieșit din patrimoniul autorului lor în 1950 și de atunci nu au obținut nicio decizie definitivă care să dispună restituirea.

44. Reclamanții susțin că respingerea celei de a doua acțiuni și absența unei decizii din partea autorităților administrative i-au privat de dreptul de a beneficia de acest imobil.

45. Curtea reamintește, în primul rând, că nu poate examina o cerere decât în măsura în care se raportează la evenimente care s-au produs după intrarea în vigoare a Convenției față de statul pârât. În speță, bunul în litigiu a fost naționalizat în 1950, mult înainte de 1994, dată la care Convenția a intrat în vigoare față de România. Curtea nu este deci competentă *ratione temporis* pentru a examina circumstanțele naționalizării imobilului litigios.

46. În consecință, reclamanții nu pot pretinde o încălcare a art. 1 din Primul Protocol la Convenție decât în măsura în care procedurile de care se plâng s-ar raporta la bunuri ai căror titulari ar fi în sensul acestei dispoziții. Noțiunea de bunuri poate cuprinde atât bunuri actuale, cât și valori patrimoniale, inclusiv creanțe, în virtutea cărora reclamanții pot pretinde că au cel puțin o speranță legitimă de a obține exercițiul efectiv al unui drept de proprietate [*Kopecky împotriva Slovaciei* (MC), nr. 44.912/98, paragraful 35, 28 septembrie 2004].

47. În speță, Curtea observă că, formulând cereri de restituire la instanțele interne și autoritățile administrative, reclamanții au încercat să obțină recunoașterea dreptului lor de proprietate asupra imobilului în litigiu. Totuși, Curtea a stabilit că nici aceste cereri, nici procedurile pe care le-au promovat nu se raportează la noțiunea de bun actual al reclamanților.

48. Trebuie examinat dacă ar putea exista cel puțin o speranță legitimă de a-și vedea recunoscut dreptul de proprietate asupra aceluși imobil.

49. Cu privire la acest aspect, Curtea a stabilit deja că o creanță nu poate fi considerată ca având valoare patrimonială decât dacă are o bază suficientă în dreptul intern, spre exemplu, atunci când este confirmată printr-o jurisprudență bine stabilită a instanțelor (*Kopecky împotriva Slovaciei*, paragraful 52).

50. În speță, Curtea observă că această creanță de restituire, de care reclamanții s-ar putea prevala, este o creanță sub condiție, deoarece problema întrunirii condițiilor legale pentru restituirea imobilului ar trebui rezolvată în cadrul procedurilor judiciare și administrative pe care le-au promovat. În consecință, Curtea consideră că, la momentul sesizării jurisdicțiilor interne și a autorităților administrative, această creanță nu putea fi considerată ca fiind suficient stabilită pentru a fi considerată ca având o valoare patrimonială ocrotită de art. 1 din Primul Protocol (*Kopecky împotriva Slovaciei*, paragraful 58).

51. Într-adevăr, la data de 13 noiembrie 1995 și 7 iunie 1996, Judecătoria Sectorului 1 București și Tribunalul București au dat câștig de cauză reclamanților. Totuși, Curtea observă că aceste hotărâri nu au dobândit autoritate de lucru judecat, având în vedere că au fost ulterior infirmate de hotărârea din 14 octombrie 1996 a Curții de Apel București. În plus, Curtea constată că, la momentul faptelor, motivarea Curții de Apel pentru a dispune că prima acțiune în revendicare este inadmisibilă urma o jurisprudență constantă a instanțelor interne, care respingeau acțiunile în revendicare pe motiv că era aplicabilă Legea specială nr. 112/1995 (a se vedea asupra acestui aspect reglementarea aplicabilă relativ la situația anumitor imobile naționalizate și jurisprudența în materie, descrise în deciziile *Constantinescu împotriva României*, nr. 61.767/00, 14 septembrie 2004, și *Iorgulescu împotriva României*, nr. 59.654/00, 13 ianuarie 2005).

52. În aceste condiții, Curtea consideră că, în contextul cererilor de restituire formulate, reclamanții nu aveau un „bun”, în sensul primei fraze a art. 1 din Primul Protocol. În consecință, garanțiile acestei dispoziții nu-și găsesc aplicarea în speță.

53. În concluzie, nu a avut loc încălcarea art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție.

III. Cu privire la aplicarea art. 41 din Convenție

54. Conform prevederilor art. 41 din Convenție

„În cazul în care Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă”.

A. Prejudiciu

55. Reclamanții solicită, pe baza unui raport de expertiză, 462.983 euro, reprezentând valoarea imobilului. De asemenea, solicită 87.300 euro, reprezentând despăgubiri pentru lipsa de folosință a bunului între noiembrie 2002 și data realizării raportului de expertiză, anume noiembrie 2005.

56. În plus, reclamanții solicită 10.000 euro cu titlu de prejudiciu moral pentru suferințele și neplăcerile pe care le-au cauzat jurisdicțiile interne și autoritățile administrative prin respingerea cererilor lor de restituire a imobilului.

57. Guvernul consideră că suma solicitată cu titlu de prejudiciu material nu reprezintă valoarea reală a imobilului. Potrivit unui raport de expertiză prezentat, această valoare a fost estimată la 213.003 euro. În ceea ce privește lipsa de folosință a bunului, Guvernul subliniază că, potrivit jurisprudenței Curții în materie, nu trebuie acordată reclamanților nicio reparație cu acest titlu.

58. În ceea ce privește prejudiciul moral, Guvernul apreciază că suma solicitată este excesivă și că nu s-a stabilit nicio legătură de cauzalitate între prejudiciul pretins și o eventuală încălcare a dreptului reclamanților de acces la instanță.

59. Curtea constată că în speță singurul temei ce trebuie reținut pentru acordarea satisfacției echitabile constă în faptul că reclamanții nu au beneficiat de dreptul de acces la instanță pentru a revendica un bun imobiliar, încălcându-se art. 6 alin. 1 din Convenție.

60. În ceea ce privește prejudiciul material pretins, Curtea nu poate specula cu privire la soluția care s-ar fi pronunțat în cea de-a doua acțiune în revendicare dacă n-ar fi avut loc încălcarea Convenției.

61. În ceea ce privește prejudiciul moral, Curtea apreciază că reclamanții au suferit în mod real neplăceri ca urmare a respingerii celei de-a doua acțiuni în revendicare. Hotărând în echitate, Curtea le acordă cu acest titlu, în solidar, suma de 5.000 euro.

B. Cheltuieli de judecată

62. Reclamanții solicită rambursarea sumei de 39.950.276 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată efectuate în fața jurisdicțiilor interne și pentru prezentarea cererii în fața Curții. Au depus mai multe chitanțe, în special pentru cheltuieli pentru traducere și pentru expertiza realizată pentru determinarea prejudiciului material.

63. Guvernul nu se opune rambursării cheltuielilor, cu condiția ca ele să fie justificate, necesare și rezonabile. Totuși, arată că reclamanții au omis să ceară în fața jurisdicțiilor interne rambursarea cheltuielilor necesare în procedurile interne. În ceea ce privește cheltuielile aferente procedurii în fața Curții, Guvernul apreciază că, cu excepția raportului de expertiză, chitanțele depuse nu demonstrează cheltuielile angajate în legătură directă cu cererea prezentată Curții.

64. Curtea reamintește că, în ceea ce privește art. 41 din Convenție, pot fi rambursate numai cheltuielile pentru care s-a stabilit că au fost efectuate în mod real, că ele sunt necesare și că au un quantum rezonabil.

65. Având în vedere elementele care se află în posesia sa, precum și jurisprudența în materie, Curtea consideră rezonabil să acorde reclamanților care au beneficiat și de asistență juridică din partea Consiliului Europei suma totală de 1.000 euro pentru totalitatea cheltuielilor.

C. Majorări de întârziere

66. Curtea consideră adecvat să stabilească valoarea majorărilor de întârziere în raport cu rata dobânzii pentru facilitatea de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, la care se vor adăuga 3 puncte procentuale.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

CURTEA,

ÎN UNANIMITATE:

1. hotărăște că a fost încălcat art. 6 alin. 1 din Convenție;
2. hotărăște că nu a fost încălcat art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție;
3. hotărăște:

a) ca statul pârât să achite reclamanților în solidar, în termen de 3 luni de la data la care hotărârea a rămas definitivă conform art. 44 alin. 2 din Convenție, 5.000 euro (cinci mii de euro) pentru prejudiciu moral și 1.000 euro (o mie de euro) pentru cheltuieli de judecată, plus orice sumă care ar putea fi datorată cu titlu de impozit, sume care urmează să fie plătite în lei, conform ratei de schimb aplicabile la data plății;

b) că, începând de la expirarea acestui termen și până la efectuarea plății, aceste sume vor fi majorate cu o dobândă simplă egală cu rata dobânzii pentru facilitatea de împrumut marginal a Băncii Centrale Europene, aplicabilă în această perioadă, majorată cu 3 puncte procentuale;

4. respinge cererea de satisfacție echitabilă pentru rest.

Redactată în limba franceză, apoi comunicată în scris la data de 29 iunie 2006, în aplicarea art. 77 alin. 2 și 3 din Regulament.

Boštjan M. Zupančič,
președinte

Vincent Berger,
grefier

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

REGULAMENT**privind modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 5/2002 privind clasificarea creditelor și plasamentelor, precum și constituirea, regularizarea și utilizarea provizioanelor specifice de risc de credit, cu modificările și completările ulterioare**

Având în vedere prevederile art. 19 și ale art. 72 din Ordonanța Guvernului nr. 28/2006 privind reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 266/2006, în temeiul prevederilor art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

Banca Națională a României emite prezentul regulament.

Art. I. — Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 5/2002 privind clasificarea creditelor și plasamentelor, precum și constituirea, regularizarea și utilizarea provizioanelor specifice de risc de credit, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 626 din 23 august 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Preambulul va avea următorul cuprins:

„Având în vedere prevederile art. 101 alin. (1) și ale art. 150 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, ale art. 19 și 72 ale titlului I din Ordonanța Guvernului nr. 28/2006 privind reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 266/2006, și ale pct. 202 din anexa la Ordinul guvernatorului Băncii Naționale a României nr. 5/2005 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, aplicabile instituțiilor de credit, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

Banca Națională a României emite prezentul regulament.“

2. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Prezentul regulament se aplică instituțiilor de credit persoane juridice române și sucursalelor din România ale instituțiilor de credit din state terțe și, în mod corespunzător, instituțiilor financiare nebancale persoane juridice române și sucursalelor din România ale instituțiilor financiare nebancale străine, cu excepția celor ce se încadrează în prevederile cap. IV, secțiunea a 2-a «Instituțiile financiare din alte state membre» din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, înscrise în Registrul general deschis la Banca Națională a României, denumite în continuare *împrumutători*, și reglementează:

a) în cazul instituțiilor de credit:

— clasificarea creditelor acordate clienței din afara sectorului instituțiilor de credit;

— clasificarea creditelor altor instituții de credit și a plasamentelor constituite la acestea;

— constituirea, regularizarea și utilizarea provizioanelor specifice de risc de credit;

b) în cazul instituțiilor financiare nebancale:

— clasificarea creditelor acordate;

— constituirea, regularizarea și utilizarea provizioanelor specifice de risc de credit.“

3. Litera a) a articolului 2 va avea următorul cuprins:

„a) *instituții de credit* — bănci, organizații cooperatiste de credit, bănci de economisire și creditare în domeniul locativ și bănci de credit ipotecar autorizate să funcționeze conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006;“

4. După litera a) a articolului 2 se introduce o nouă literă, litera a¹), cu următorul cuprins:

„a¹) *instituții financiare nebancale* — entități organizate în conformitate cu prevederile titlului I al Ordonanței Guvernului nr. 28/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 266/2006, și, după caz, cu cele ale legilor speciale aplicabile;“

5. Litera b) a articolului 2 va avea următorul cuprins:

„b) *serviciul datoriei* — numărul de zile de întârziere la plată față de data scadenței datoriei;“

6. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Creditele și plasamentele se clasifică în următoarele categorii:

- a) standard;
- b) în observație;
- c) substandard;
- d) îndoielnic;
- e) pierdere.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), creditele acordate de instituțiile de credit altor instituții de credit și plasamentele constituite la acestea se pot clasifica numai în categoria «standard» sau «pierdere».“

7. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Clasificarea creditelor și, după caz, a plasamentelor se face prin aplicarea simultană a următoarelor criterii:

- a) în cazul instituțiilor de credit:
 - serviciul datoriei;
 - performanța financiară;
 - inițierea de proceduri judiciare;
- b) în cazul instituțiilor financiare nebancale:
 - serviciul datoriei;
 - inițierea de proceduri judiciare.

(2) Corespondența dintre categoriile de clasificare și criterii este prevăzută în tabelele nr. 1, 1¹ și 2 din anexa care face parte integrantă din prezentul regulament.“

8. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — Creditele acordate de către un împrumutător unui debitor și/sau plasamentele constituite la acesta se încadrează într-o singură categorie de clasificare, pe baza principiului declasării prin contaminare, respectiv prin luarea în considerare a celei mai slabe dintre categoriile individuale de clasificare.“

9. După subpunctul 1.1 al punctului 1 al articolului 9 se introduce un nou subpunct, subpunctul 1.1¹, cu următorul cuprins:

„1.1¹. prin deducerea din expunerea instituției financiare nebankare față de debitor a garanțiilor acceptate a fi luate în considerare conform Normelor metodologice ale Băncii Naționale a României nr. 12/2002 pentru aplicarea prezentului regulament, cu modificările și completările ulterioare, în cazul unui credit clasificat în categoria «standard», «în observație», «substandard», «îndoielnic».“

10. După subpunctul 1.2 al punctului 1 al articolului 9 se introduce un nou subpunct, subpunctul 1.2¹, cu următorul cuprins:

„1.2¹. prin luarea în considerare a întregii expuneri a instituției financiare nebankare față de entitatea de risc, indiferent de garanții, în cazul unui credit clasificat în categoria «pierdere».“

11. Articolul 14 va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — Împrumutătorii vor constitui și/sau vor regulariza lunar provizioanele specifice de risc de credit aferente creditelor și, după caz, plasamentelor evidențiate în sold la finele lunii respective, prin includerea pe cheltuieli și/sau prin reluarea pe venituri, indiferent de rezultatul financiar înregistrat al perioadei.“

12. Articolul 15 va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — Împrumutătorii vor constitui, vor regulariza și vor utiliza provizioanele specifice de risc și de credit, utilizând moneda de exprimare a creditelor și/sau a plasamentelor pe care le corectează.“

13. Articolul 16 va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — Împrumutătorii vor proceda la scoaterea în afara bilanțului a sumelor aferente unui credit sau unui plasament în cazul în care una din sumele respective înregistrează un serviciu al datoriei mai mare de 360 de zile.“

14. Articolul 18 va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — Nerespectarea prezentului regulament atrage aplicarea sancțiunilor și/sau a măsurilor prevăzute în Capitolul VII «Măsuri de supraveghere și sancțiuni» din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, respectiv la art. 52 și 53 din titlul I al Ordonanței Guvernului nr. 28/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 266/2006.“

15. După articolul 20¹ se introduce un nou articol, articolul 20², cu următorul cuprins:

„Art. 20². — În scopul aplicării prezentului regulament, instituțiile financiare nebankare întocmesc norme interne ce vor fi aprobate la nivelul organelor statutare.“

16. După tabelul nr. 1 din anexă se introduce un nou tabel, tabelul nr. 1¹, cu următorul conținut:

„Tabelul nr. 1¹ — Criterii de încadrare pe categorii de clasificare pentru creditele acordate de instituțiile financiare nebankare

Inițierea de proceduri judiciare	S-au inițiat proceduri judiciare	Nu s-au inițiat proceduri judiciare
Serviciul datoriei		
0—15 zile	pierdere	standard
16—30 de zile	pierdere	în observație
31—60 de zile	pierdere	substandard
61—90 de zile	pierdere	îndoielnic
Minimum 91 de zile	pierdere	pierdere“

Art. II. — (1) Prezentul regulament intră în vigoare în termen de 3 luni de la data publicării lui în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 5/2002 privind clasificarea creditelor și plasamentelor,

precum și constituirea, regularizarea și utilizarea provizioanelor specifice de risc de credit, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezentul regulament, va fi republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 12 martie 2007.
Nr. 4.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial“ R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial“ R.A.

5948368151666